

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce : **S. M.**, nar. ..., státní příslušnost ..., bytem, zastoupen Mgr.Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem nám.Hrdinů 3, pošt.schr. 155/SO, 140 21 Praha 4 v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 7.4.2009 čj: CPR-587/ČJ-2008-9CPR-C241

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 7.4.2009 čj: CPR-587/ČJ-2008-9CPR-C241, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorátu cizinecké policie Brno ze dne 29.10.2008 čj: CPBR-07454/ČJ-2008-61PB-CI (dále jen „Inspektorát

cizinecké policie Brno“, „rozhodnutí Inspektorátu cizinecké policie Brno“) o neprodlení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Žalobce v podané žalobě namítal, že odvolací správní orgán vycházel z listinného důkazu, který nebyl součástí spisového materiálu v době, kdy se žalobce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, ke kterým se v rámci svého práva písemně vyjádřil. Správní orgán prvního stupně vycházel pouze z výpisu z Rejstříku trestů žalobce, ze kterého nemohlo být zřejmé, zda se trestného činu, za jehož spáchání byl odsouzen Městským soudem v Brně, dopustil úmyslně či z nedbalosti. Z ustanovení § 201 odst. 1 trestního zákona vyplývá, že trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky může být spáchán i z nedbalosti. Vycházel-li prvostupňový správní orgán z Rejstříku trestů, pak zde nebyly doloženy důkazy, ze kterých by bylo možno učinit závěr o tom, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Odvolací orgán žalobou napadené rozhodnutí ze dne 7.4.2009 odůvodnil odkazem na příslušný trestní příkaz, který se stal součástí spisového materiálu dne 16.12.2008. Vzhledem k této změně důkazní situace bylo povinností odvolacího orgánu postupovat podle § 36 odst. 3 ve spojení s § 93 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. a dát žalobci možnost k podkladům rozhodnutí se vyjádřit. V rámci odvolacího řízení žádná písemná výzva k možnosti seznámit se a vyjádřit se k podkladům odvolacího řízení ze strany odvolacího orgánu nebyla vůči žalobci učiněna. Žalobci tím bylo upřeno základní procesní právo vyplývající z Listiny základních práv a svobod, a to z práva na spravedlivý proces. Na podstatnou změnu důkazní situace nemohl žalobce svým vyjádřením reagovat. Žalobce současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek. Z důvodu v žalobě uvedených navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, včetně rozhodnutí Inspektorátu cizinecké policie Brno zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Policie České republiky, služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie (dále „odvolací orgán“) ve vyjádření k podané žalobě uvedla, že bylo postupováno podle § 44a odst. 3 v návaznosti na ustanovení § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 362/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 326/1992 Sb.“) odvolací orgán dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno v souladu se zákonem. Pokud je odkazováno na trestní příkaz Městského soudu v Brně odvolací orgán uvedl, že toto rozhodnutí muselo být cizinci známo, o jeho obsahu žalobce věděl. Dle názoru odvolacího orgánu se nejednalo o důkaz, kterým byl spisový materiál doplněn, jednalo se pouze o upřesňující reakci na argumentaci, jež byla uvedena v odůvodnění odvolání. Dále odvolací orgán poukázal na ustanovení § 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., podle něhož se cizinec nepovažuje za trestně zachovaného, pokud má ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu. Podle uvedeného ustanovení postačuje záznam v rejstříku trestu, skutečnost, zda byl žalobce pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného nebo nedbalostního trestného činu je v dané věci bezpředmětná. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

Je nutno konstatovat, že žalobce jako žalovaný správní orgán označil Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie. Dnem 1.1.2011 nabyla účinnosti novela zákona č. 326/1999 Sb., provedené zákonem č. 427/2010 Sb. V důsledku uvedené novely došlo ke změně kompetencí správních orgánů, které rozhodují ve věcech pobytu cizinců na území České republiky. O prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu rozhoduje podle § 165 zákona č. 326/1999 Sb. jako prvostupňový orgán Ministerstvo vnitra, odvolacím orgánem je pak nově zřízená Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (§ 170a zákona č. 326/1999 Sb.), která je nadřízeným správním orgánem ministerstva ve věcech, v níž ministerstvo rozhoduje v prvním stupni, je organizační součástí ministerstva. Podle § 69

zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) je žalovaným v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ten správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. S přihlédnutím k výše uvedenému soud jako se žalovaným správním orgánem jednal s Ministerstvem vnitra, Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby žalobou napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalobce požádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. O této žádosti bylo rozhodnuto (poté, kdy předcházející rozhodnutí Inspektorátu cizinecké policie Brno ze dne 25.6.2008 bylo rozhodnutím téhož orgánu ze dne 30.7.2008 zrušeno) rozhodnutím Inspektorátu cizinecké policie Brno ze dne 29.10.2008 čj: CPBR-07454/ČJ-2008-61PB-CI tak, že žádost se zamítá a prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu se nepovoluje. Správní orgán odkázal na ustanovení § 44a odst. 3, § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. s tím, že podle posléze uvedeného ustanovení policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Bylo prokázáno, že žadatel byl odsouzen Městským soudem Brno dne 18.3.2007 pod čj: 5 T 59/2007 pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém argumentoval shodně jako ve vyjádření k podkladům před tím, než bylo výše uvedené rozhodnutí vydáno a jakým způsobem argumentuje i v podané žalobě, totiž poukazem na znění § 201 odst. 1 trestního zákona, z něhož vyplývá, že tento trestný čin může být spáchán i z nedbalosti, nikoliv úmyslně. Pokud by žadatel trestný čin spáchal pouze z nedbalosti, nemohl by správní orgán učinit rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti.

O odvolání rozhodl odvolací orgán – Policie České republiky, služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, rozhodnutím ze dne 7.4.2009 tak, že odvolání se zamítá a rozhodnutí Inspektorátu cizinecké policie Brno se potvrzuje. V odůvodnění odvolací orgán konstatoval, že z trestního příkazu Městského soudu v Brně ze dne 18.3.2007 čj: 1 T 59/2007 vyplývá, že žalobce úmyslně vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí, nebo způsobit značnou škodu na majetku. Z toho je zřejmé, že žadatel se dopustil úmyslného trestného činu, proto nebylo třeba předvolávat jako svědka přítelkyni žadatele. Dále odvolací orgán poukázal na ustanovení § 44a odst. 3, § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. s tím, že v tomto zákoně je stanovena podmínka bezúhonnosti žadatele.

Ve správním spise je založena žádost o výpis z Rejstříku trestů. Je zde založen i výpis z Rejstříku trestů, ze kterého vyplývá, že žalobce byl Městským soudem v Brně dne 18.3.2007 pod sp.zn. 5 T 59/2007 odsouzen pro trestný čin podle § 201 odst. 1 trestního zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody, byl mu uložen i trest zákazu činnosti – zákaz řízení motorových vozidel. Na rubu toho výpisu z Rejstříku trestů je záznam ze dne 8.9.2008, ve kterém je uvedeno, že bylo :“ telefonicky ověřeno MS Brno, čj: 5 T 59/2007, úmyslný tč“ podepsán prapor. Hrnčír.

Ve spise je založen trestní příkaz, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že dne 16.3.2007 řídil po předchozím požití alkoholických nápojů osobní motorové vozidlo, přičemž mu při dechové zkoušce bylo naměřeno v dechu 2,85 g/kg alkoholu v krvi, tedy úmyslně vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značkou škodu na majetku. Tím spáchal trestný čin podle § 201 odst. 1 trestního zákona. Uvedený trestní příkaz nabyl právní moci dne 27.3.2007. Tento trestní příkaz ve faxové podobě byl odeslán Městským soudem v Brně dne 16.12.2008.

Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že zástupce žalobce nahlédl do spisového materiálu dne 15.9.2008, dne 26.9.2008 bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno vyjádření žalobce k podkladům pro rozhodnutí.

Žalobce v podané žalobě namítal, že odvolací správní orgán vycházel z listinného důkazu, který nebyl součástí spisového materiálu v době, kdy se žalobce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, ke kterým se písemně vyjádřil dne 25.9.2008. Je to zřejmé i z prvostupňového správního rozhodnutí, ze kterého vyplývá, že tento správní orgán vycházel pouze z výpisu z Rejstříku trestů žalobce, ze kterého nemohlo být zřejmé, zda se trestného činu žalobce dopustil úmyslně či z nedbalosti. K této námitce je nutno konstatovat, že lze přisvědčit žalobci v tom, že trestný čin podle § 201 odst. 1 trestního zákona lze spáchat jak úmyslně, tak i z nedbalosti. Z obsahu spisového materiálu však vyplývá, že i prvostupňový správní orgán ověřoval jakou formou žalobce trestný čin, za který byl pravomocně odsouzen, spáchal. Je to zřejmé ze záznamu, který na rubu výpisu z Rejstříku trestů učinil příslušný funkcionář dne 8.9.2008, když poznamenal, že věc byla telefonicky ověřena s poznámkou úmyslný tč. Nelze tedy souhlasit se žalobcem, že by prvostupňový správní orgán činil jakoukoliv úvahu o tom, zda žalobce spáchal trestný čin z nedbalosti či úmyslně. Je zřejmé, že ani prvostupňový správní orgán nevycházel pouze z údajů, jež jsou uvedeny ve výpisu z Rejstříku trestů, nýbrž si otázku, zda šlo o úmyslný či nedbalostní trestný čin telefonicky ověřil. Aniž by se soud musel vyjadřovat ke vhodnosti takového neformálního úkonu správního orgánu (žalobce v tomto směru nic nenamítá), je zřejmé, že ani prvostupňový správní orgán nevycházel pouze z údajů z výpisu z Rejstříku trestů, jak namítá žalobce, neboť si subjektivní stránku naplnění skutkové podstaty trestného činu ověřil. Záznam byl učiněn ještě před tím, než se zástupce žalobce seznamoval s podklady pro vydání prvostupňového správního rozhodnutí a byl tedy součástí obsahu správního spisu.

Žalobce v podané žalobě dále namítal, že součástí spisového materiálu v době, kdy se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, nebyl trestní příkaz Městského soudu v Brně ze dne 18.3.2007 sp.zn. 5 T 59/2007 s tím, že vzhledem k této změně důkazní situace byl odvolací orgán povinen dát žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Této námitce lze přiznat určitou opodstatněnost v tom, že ze spisového materiálu zřejmé, že trestní příkaz Městského soudu v Brně byl odvolacímu správnímu orgánu doručen ve faxové podobě dne 16.12.2008. Žalobce o doplnění spisového materiálu odvolacím správním orgánem nebyl vyrozuměn, nebylo mu tedy umožněno, aby využil svého procesního práva se k trestnímu příkazu vyjádřit. Soud se v této souvislosti zabýval otázkou, zda uvedené procesní pochybení odvolacího správního orgánu mohlo mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí s odůvodněním, že z trestního příkazu Městského soudu v Brně ze dne 18.3.2007 sp.zn. 5 T 59/2007 vyplývá, že žalobce byl odsouzen pro úmyslný trestný čin. Z tohoto důvodu shledal naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti s odkazem na ustanovení § 44a odst. 3, § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. a) zákona č.

326/1999 Sb. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že právní argumentace, resp. odkaz na právní ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., je shodná jako argumentace, jež byla uvedena v prvostupňovém rozhodnutí. Doplnění spočívá v tom, že je odkázáno výslovně na znění trestního příkazu Městského soudu v Brně ze dne 18.3.2007, ze kterého vyplývá, že žalobce byl odsouzen pro úmyslný trestný čin. Ve správním spise založený trestní příkaz je opatřen doložkou právní moci, je tedy zřejmé, že jde o pravomocné rozhodnutí soudu o tom, že žalobci se ukládá trest za úmyslný trestný čin. Je nepochybné, že trestní příkaz byl žalobci doručen, byl s jeho obsahem seznámen, tedy v době, kdy bylo vedeno správní řízení byl informován o tom, že byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. V rámci správního řízení se žalobce sice nemohl k trestnímu příkazu vyjádřit, žádné jeho vyjádření by však nemohlo trestní příkaz změnit či modifikovat v tom směru, že by správní orgány mohly učinit závěr o tom, že k naplnění skutkové podstaty trestného činu došlo jinak než úmyslně. Správní orgány jsou naopak pravomocným rozhodnutím soudu o tom, že došlo ke spáchání trestného činu, za který byl uložen trest, vázány. Nepřísluší jim posuzovat, zda a jakou formou k trestnému činu došlo. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že procesní pochybení odvolacího správního orgánu, spočívající v tom, že žalobce nebyl informován o doplnění spisu o trestní příkaz a nebyla mu poskytnuta možnost se k doplnění spisového materiálu vyjádřit, nemohlo mít vliv na rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Skutečnost, že žalobce byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, který spáchal úmyslně, je z trestního příkazu Městského soudu v Brně zcela nepochybně zřejmá. Soud proto neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nebylo přiznáno.

K vyjádření odvolacího orgánu k podané žalobě soud uvádí, že argumentací ustanovení § 174 zákona č. 326/1999 Sb., jež byla uvedena ve vyjádření k žalobě, se soud blíže nezabýval, protože uvedeným ustanovením v žalobou napadeném rozhodnutím, ani v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nebylo argumentováno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. srpna 2012

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu